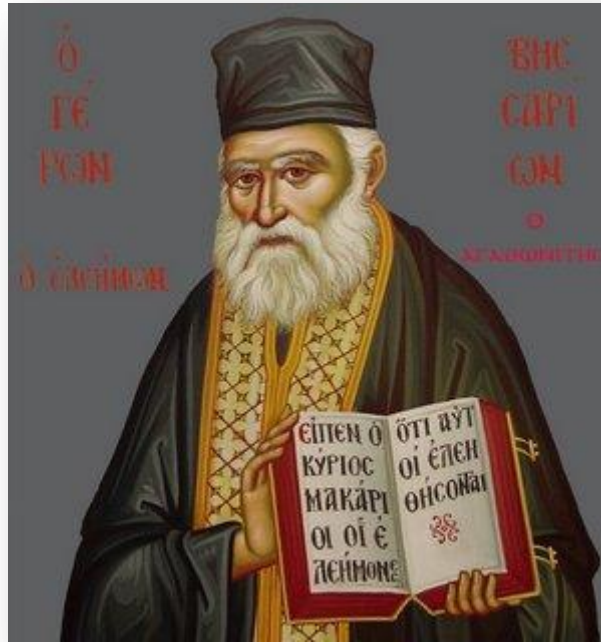

Εγκώμια εις τον Όσιο Βησσαρίωνα τον Αγαθωνίτη

Ποίημα του Μητροπολίτου Εδέσσης Ιωήλ

Στάσις Α' Ἦχος πλ. α'. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ.
Ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον

Ἀνυμνεῖ ἡ Φθία, καὶ μονὴ ἡ σεπτὴ, τοῦ Ἀγάθωνος τὸν βίον σου
ὄσιε, Βησσαρίων μοναστῶν ἡ καλλονή.
Βησσαρίων πάτερ, ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ὡσπερ ἥλιος ἀύγαῖς σου
ἐφώτισας, τοὺς συνόντας σοι ἀτύφως καὶ σεμνῶς.

Γαυριῶντα πάτερ, τὸν ἐχθρὸν καθαιρεῖς, διαλύων συστροφὰς καὶ τὰ
σκάνδαλα, καὶ ποικίλας καθ' ἡμῶν ἐπιβουλάς.

Διδαχαῖς καὶ λόγοις, Βησσαρίων Χριστοῦ, τὸν φιλόθεον λαὸν
ἐξεπαίδευες, ὡς διδάσκαλος τῶν θείων ἀκριβής.

Ἐγκρατείας πόνοις, τῆς σαρκὸς τὴν ὀρμὴν, Βησσαρίων ἀνδρικῶς
διεκόλυσας, διὰ βίου ταπεινώσεως ἐρῶν.

Ζηλωτῆς τῶν ἄνω, ἐραστής δὲ Θεοῦ, ἀνεδείχθης Βησσαρίων
μακάριε, καὶ ἐγένου τοῖς ἀνθρώποις ὁ κανὼν.

Ἦ σὴ μάνδρα πάτερ, ὡς πηγὴν δωρεῶν, τὸ σὸν λείψανον κατέχει τὸ
ἅγιον, τὸ βλυστάνον μυρισμὸν τὸν θεϊκόν.

Θεωρῶν τὸ κάλλος, τοῦ προσώπου Χριστοῦ, ἐν ἐκάστῳ τῶν
συνόντων σοι Ἄγιε, τούτων χρείας ἐθεράπευες καλῶς.

Ἰερεὺς Κυρίου, προσηγῆς καὶ σεμνός, διδαχαῖς σου Βησσαρίων
πληρώματα, ὀρθοδόξων ἐκατήχησας σαφῶς.

Καθελὼν τοῦ πλάνου, ἐπινοίας οἰκτρᾶς, διοράσεως τὸ χάρισμα
εἴληφας, καὶ ἐξήρπασας πολλοὺς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Λελουμένος πάτερ, τῷ ἀκτίστῳ φωτί, εἰς τὸ ἄκρον ἀρετῶν
ἀναβέβηκας, καὶ ἐώρακας τὸ πρόσωπον Χριστοῦ.

Μανικῶς ἠράσθης, τῶν μικρῶν ἀδελφῶν, τοῦ Κυρίου Βησσαρίων
δωρούμενος, τούτοις πάτερ τὰ χρειώδη τῆς ζωῆς.

Νῦν αἰνοῦσι πόθῳ, τὰ σημεῖα τὰ σά, Λιβοβίτσιον ἢ φύσασα κόμη
σου, ἢ τε Φθία καὶ Ἀγάθωνος Μονή.

Ξενωθεὶς ἐκ πάντων, γεηρῶν τὸν σὸν νοῦν, πρὸς τὰ ἄνω
ἐπεστήριξας ὅσιε, τὰ σκηνώματα ἀγγέλων τῶν λαμπρῶν.

Ὅλοθύμως πάτερ, ὡς πιστὸς λειτουργός, καθ' ἐκάστην ἐμνημόνευες
πάμπολλα, τὰ ὀνόματα πιστῶν χριστιανῶν.

Περατώσας ὄντως, τὴν παροῦσαν ζωὴν, διεπέρασας εἰς ὄχθην
ἀκύμαντον, σφζομένων σὺν Χριστῷ τῷ λυτρωτῇ.

Ῥιζωθέντα πάτερ, Βησσαρίων ἐν νῷ, καὶ καρδία σου Χριστοῦ τὰ
ἐντάλματα, πάντα ταῦτα φανεροῖς χριστιανοῖς.

Σώζεις ἐκ θανάτου, ἀρρώστοῦντας βροτούς, ἱκετεύων Βησσαρίων
ἀρχίατρον, Ἰησοῦν τὸν θεραπεύσαντα Ἀδάμ.

Τὸ σεπτὸν σου σκῆνος, τῶν βροτῶν ἡ χαρά, καὶ ἀγγέλων ἀγαλλίαμα
γέγονε, καὶ ὀδύνη τῶν δαιμόνων τῶν στυγνῶν.

Ὑμνοις πάτερ στέφει, μοναστῶν ἢ πληθύς, τῆς Ἑλλάδος τὸ
ἀλώβητον σκῆνός σου, ἀποκείμενον ἐν μάνδρα σου σεμνέ.

Φώτισον ἀυγαῖς σου, Βησσαρίων ἡμᾶς, διαλύων τῆς ἀγνοίας τὴν
σκότωσιν, καὶ καθαίρων τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν.

Χριστοφόρος ὄλως, ὑπεράνω φανείς, γεηρῶν καὶ ὑλικῶν ἀξιότιμε,
τύπος γέγονας πιστῶν ὁ θαυμαστός.

Ψάλλομέν σοι κύκλω, τῆς ἀγίας σοροῦ, τοῦ λειψάνου σου
ὕμνοῦντες τὸ χάρισμα, τῆς ἀγάπης σου πρὸς πάντας τοὺς πτωχοὺς.

Ἦ τῆς ἀρετῆς σου, Βησσαρίων σεμνέ, δι' ἧς ἔλαμψας ἐν κόσμῳ ὡς
ἄγγελος, καὶ κατηύγασας τὸν νοῦν τῶν γηγενῶν.

Δόξα.

Προσκυνῶ Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα ὑμῶν, καὶ τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς
τὸν Συνάναρχον, τὴν Τριάδα τὴν ἀγίαν καὶ σεπτὴν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν Παρθένον Ἀγνήν, τὴν τεκοῦσαν ὑπὲρ φύσιν
τὸν Κύριον, τὸν λυτρώσαντα ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Μικρὰ συναπτή καὶ ἐκφώνησις: Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Στάσις Β'. Ἦχος πλ. α'. Ἄξιόν ἐστι.

Ἄξιόν ἐστιν, τὸν μονότροπον ὁμοῦ καὶ θύτην, τῆς Μονῆς Ἀγάθωνος
κόσμημα, Βησσαρίωνα αἰνέσαι μανικῶς.

Βλάστημα τερπνόν, τῶν τοκέων σου ἱερομύστα, ἐπ' ἐσχάτων
χρόνων εὐφόρησας, τοὺς καρποὺς τῆς ἀγιότητος σεμνέ.

Γῆ ἢ ἀγαθή, ἢ δεχθεῖσα τοῦ Χριστοῦ τὸν σπόρον, ἅγιε ἐφάνης καὶ
ἔθρεψας, πενομένων πολυάριθμον λαόν.

Δόξα τῷ Θεῷ, ἡ Μητρόπολις τῆς Φθίας ψάλλει, ὅτι ἐν τοῖς κόλποις
σου κέκτηται, Βησσαρίωνα τὸν μάργαρον Χριστοῦ.

Ἐλυσας εὐχαῖς, ἀρρώστιαν τῶν ὀμμάτων πάτερ, τοῦ Κορυδαλλίας
ἀνδρὸς τοῦ σπεύσαντος, τὴν σὴν χάριν ἐκζητῆσαι ταπεινῶς.

Ζῆλον ἀληθῆ, ἐν τῷ βίῳ σου θεόφρον δείξας, εἴληφας χαρίσματα
πάμπολλα, προοράσεως καὶ ἄλλων συναφῶν.

Ἦκουες πιστῶν, ἐξαγόρευσιν ἀδιακρίτως, καὶ ἐδίδους λύσιν τὴν
εὐκαιρον, Βησσαρίων ὡς ἀνὴρ πνευματικός.

Θύτης ὡς Χριστοῦ, καὶ χορείας μοναζόντων φίλος, Βησσαρίων
πάτερ διέπρεψας, καὶ κατέστης ἀσκητῶν ὑπογραμμός.

Ἰσχυσας ποτέ, τοῦ ἀρχαίου περνιστοῦ καὶ πλάνου, λύσας τῷ
σταυρῷ δαιμονόπληκτον, ἐν Λαμία ἐξ ὀδύνων τῆς ψυχῆς.

Κίρρωσιν ἀνδρός, βαρυτάτην Βησσαρίων ἥρας, καὶ ἐξ ἀγκαλῶν
τοῦτον ἤρπασας, τοῦ θανάτου καὶ ἀκαίρου τελευτῆς.

Λύσιν δεδωκώς, ἀπαιδείας εὐσεβῶν συζύγων, Βησσαρίων πάτερ καὶ
ἔπλησας, θυμηδίας τὰς καρδίας ἑαυτῶν.

Μνήσθητι ἀεὶ, τῆς νεότητος ἐν ταῖς εὐχαῖς σου, κατευθύνων ταύτην
πρὸς κρείττονα, Βησσαρίων βιοτὴν κατὰ Χριστόν.

Νέμεις ἀφειδῶς, πρὸς τοὺς πάσχοντας καὶ ἀνιάτους, χρήματα τὰ σὰ
ὡς φιλόανθρωπος, Βησσαρίων πενομένων πλουτιστά.

Ξένα ἀληθῶς, τὰ σημεῖα καὶ τὰ θαύματά σου, ὄφθησαν ἐν γῆ
ἀξιάγαστε, Βησσαρίων ἱερέων καλλονή.

Ὅ,τι τὸ σεμνόν, καὶ φιλόθεον ἐν τῇ ψυχῇ σου, ἔθηκας μονίμως
πανόσιε, Βησσαρίων Παρακλήτου ὁ καρπός.

Πάτερ ὡς πατήρ, ἱερέα τὸν δεινῶς παγέντα, ὑπὸ τοῦ σατὰν τοῦ
ἀλάστορος, ἠλευθέρωσας λιταῖς σου καὶ εὐχαῖς.

Ῥῶσιν ἐκ Θεοῦ, κεκτημένος θεραπεύεις πάτερ, ὄγκον τῆς χειρὸς τὸν
ἀνίατον, Παναγιώτου εὐλαβοῦς προσκυνητοῦ.

Σώζεις θαυμαστῶς, τὸν Γεώργιον ἐκ τοῦ θανάτου, ἐν Εὐρυτανία τοῦ
ἥπατος, τὸ ἐξόγκωμα σκεδάζων παντελῶς.

Τεῖχος ἀσφαλές, τοῦ Ἀγάθωνος ἡ θεία μάνδρα, ἔχουσα τὸ πάντιμον
σκῆνός σου, ἀποκρούει τοῦ ἐχθροῦ τὰς προσβολάς.

Ὑψιστε Θεέ, Βησσαρίωνος μὴ ἀπορρίψης, δέησιν θερμὴν καὶ
παράκλησιν, ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν βίῳ ἐνδεῶν.

Φῶς τοῖς μοναχοῖς, καὶ ὁ λύχνος τῶν σῶν τέκνων πάτερ, καὶ λαοῦ
πιστοῦ μέγας ἥλιος, ἐγενήθης Βησσαρίων ἱερέ.

Χαίρει καὶ σκιρτᾷ, ἡ ἐν Φθία Ἐκκλησία πάτερ, ἄγουσα κατ' ἔτος τῆς
μνήμης σου, Βησσαρίων ἑορτὴν περιφανῆ.

Ψάλλομεν φαιδρῶς, ἑορτῆς σου Βησσαρίων ὕμνους, καὶ
δοξολογοῦμεν τὸν Κύριον, τὸν τιμήσαντα τὴν κλησίν σου ἐν γῆ.

Ἦ τῆς θαυμαστῆς, ἐπ' ἐσχάτων Βησσαρίων πάτερ, ῥήμασιν ὁμοῦ
καὶ τοῖς θαύμασι, ἐπιδράσεως ἐν Φθία τοῖς πιστοῖς.

Δόξα.

Πάτερ καὶ Υἱέ, σὺν τῷ Πνεύματι τῷ Παναγίῳ, σῶσον ταῖς λιταῖς
Βησσαρίωνος, τὸν λατρεύοντα ἐν πίστει σε λαόν.

Καὶ νῦν.

Μῆτερ Μαριάμ, τὴν Ἑλλάδα ταῖς λιταῖς σου φρούρει, ἐξ ἐχθρῶν
πολλῶν Ἀειπάρθενε, τῶν ζητούντων τὴν ἀφάνειαν αὐτῆς.

**Μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις: Ὅτι σὺν τῷ κράτος.
Στάσις Γ'. Ἦχος γ'. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι.**

Αἶνον κατὰ χρέος, ὃ Βησσαρίων πάτερ, προσφερομέν σοι πάντες.
Βίου τῶν ἀγγέλων, ἠράσθης θεοφόρε, ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις.

Γάννυται ἡ Μάνδρα, Ἀγαθωνίτου πάτερ, τιμῶσα τὴν σὴν μνήμην.

Δέχου ὡς τῆς χήρας, λεπτὰ τὰ δύο μάκαρ, τοὺς ὕμνους ἐγκωμίων.

Ἔχει ἡ μονὴ σου, τὸ σκῆνός σου ὡς μέγα, θησαύρισμα θεόφρον.

Ζήσας Βησσαρίων, ἀσκητικῶς ἐν βίῳ, ἐκτήσω τοὺς στεφάνους.

Ἦρθης πρὸς τὰ ἄνω, σκηνώματα ἀξίως, παμμάκαρ Βησσαρίων.

Θύτης τοῦ Κυρίου, καὶ μοναστῆς ἐχέφρων, ἐδείχθης Βησσαρίων.

Ἰσχυσας τοῦ πλάνου, ταῖς προσευχαῖς σου πάτερ, σὺν ταῖς νηστεῖαις
πάσαις.

Κράτει τοῦ Κυρίου, τὸν πονηρὸν συντρίβεις, ἐν ὅλῃ τῇ ζωῇ σου.

Λάμπεις ὡσπερ ἄστρον, ἐν οὐρανίοις δόμοις, μετὰ τῶν ἀσωμάτων.

Μέμνησο πενήτων, τῶν σῶν ἠγαπημένων, παμμάκαρ Βησσαρίων.

Νῦν πάντες ἐπαινοῦσι, τὸν ζῆλόν σου τὸν θεῖον, ὦ Βησσαρίων
πάτερ.

Ξένος ἐκ καρδίας, τῶν ὑλικῶν ὑπάρχων, συνδράμεις πενομένοις.

Ὁ τάφος σου ὑπάρχει, ταμεῖον ἰατρείας, νενοσηκότων πάτερ.

Παρέχεις ἐλεῆμον, τὰ σὰ τοῖς ἀλγουμένοις, μετὰ χαρᾶς μεγάλης.

Ῥαίνουσι τοῖς μύροις, τὴν λάρνακά σου πάτερ, τῶν μοναστῶν τὰ
πλήθη.

Σωφρόνως Βησσαρίων, ἐβίωσας ἐν κόσμῳ, ὡς ἄγγελος Κυρίου.

Τανῦν ἐν Φθία πάση, ἡ κλησίς σου τιμᾶται, ἐν ὕμνοις Βησσαρίων.

Ὑπὸ τῶν μοναζόντων, μονῆς Ἀγαθωνίτου, τιμᾶσαι ὡς προστάτης.

Φωτίζεις τοὺς ἰκέτας, τοὺς πίστει προσκυνοῦντας, τὴν λάρνακά σου
πάτερ.

Χρημάτων ὑπεράνω, τοῦ σκῆνους σου ἡ χάρις, τυγχάνει
Βησσαρίων.

Ψαλμοῖς καὶ μύροις μάκαρ, οἱ μέρορες τὸ σκῆνος, τὸ σὸν
περικυκλοῦσι.

Ἦ τῆς φιλανθρωπίας, Θεοῦ τοῦ Τρισαγίου, τοῦ ἀγιάσαντός σε.

Δόξα.

Τριάς ἡ Παναγία, ἐλεήσον τὸν κόσμον, εὐχαῖς τῶν σῶν ἀγίων.

Καὶ Νῦν.

Παρθένε Θεοτόκε, ἰκέτευε Υἱόν σου, ὑπὲρ ἡμῶν σῶν δούλων.

Μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις: Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται.